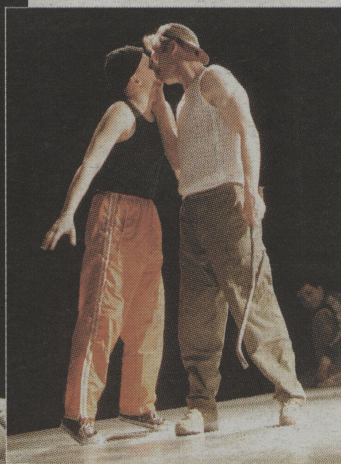

W teatrze na Targu Węglowym

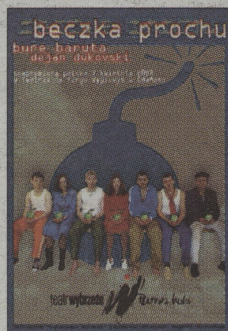
Beczka prochu

DEJAN DUKOVSKI

Fot. Krzysztof Mystkowski

Twórcy spektaklu

■ przekład: Dorota Jovanka Čirlić
■ grają: Małgorzata Brajner, Małgorzata Oracz, Mirosław Baka, Grzegorz Gzyl, Piotr Jankowski, Florian Staniewski, Dariusz Szymaniak
■ reżyseria: Grażyna Kania
■ scenografia i kostiumy: Vinzenz Gertler
■ reżyseria światła: Tomasz Wert
Prapremiera polska odbyła się 7 kwietnia 2002 roku w teatrze na Targu Węglowym

premiera w Gdańsku jest jej polskim debiutem.

„Polski przekład tej najważniejszej sztuki teatralnej o erupcji przemocy na Bałkanach był gotowy już w 1996 roku - napisał Roman Pawłowski w „Gazecie Wyborczej”. Sześć lat minęło, zanim znalazł się teatr gotowy ją wystawić. Niedzielną premiera w teatrze Wybrzeże przebiegała w atmosferze skandalu, co chwila na widowni słyszać było trzaskanie drzwiami (...) Jest wiele powodów, żeby nie robić takich brudnych spektakli jak „Beczka prochu” i tylko jeden, aby je jednak pokazywać. Trzeba dzisiaj już nie mówić, ale głośno krzyczeć o przemocy, tej zwykłej, która towarzyszy nam na co dzień. Przemoc jest iskrą, która rzucona na zapalny grunt może spowodować wybuch, po którym nie będzie już ani sztuk, ani teatrów, ani drzwi, którymi można trzasnąć. Nie tylko na Bałkanach.”

O tym krzyczy przedstawienie Grażyny Kani w Teatrze Wybrzeże, najlepszy spektakl, jaki kiedykolwiek widziałem na tej scenie.”

Polska prapremiera bardzo współczesnej sztuki młodego macedońskiego dramaturga, Dejana Dukovskiego. „Beczka prochu”, napisana w roku 1994, jako reakcja na pierwsze walki etniczne w byłej Jugosławii, to wstrząsająca opowieść o świecie, w którym jedynym argumentem staje się brutalna przemoc. 23 postacie, jedenaście scen, podczas których kolejne ofiary stają się katami. Spektakl przygotowuje młoda reżyserka Grażyna Kania, pracująca w teatrach Berlina i Weimaru;

■ Spektakl zawiera sceny drastyczne